

Lackfi János

A KÖLTŐ MINT PUHATESTŰ

Ahogy így egy szál alsógatyában
kigombolt ingben egy pohár borért
leballagok az esti lépcsőn és testnyi helyen
kiszorítom a sötétet
Amorf tollatlan szórtelen éjszakai állat
megyek a tán ragadozót rejtő
ismeretlenbe gyanútlan giliszta
nem sejtem nem bukkan-e elő
az oltalmazó közezből
karmos vakondmancs
A hűtőszekrény sárgás hullafénye
lepermetez veszély nincs
töltök poharamba
Felérve pizsamát veszek
ilyen páncél
még a rám törő álmoktól sem
képes megvédeni
a puhatestűt aki vagyok

(ÉS, 2002. február 8.)